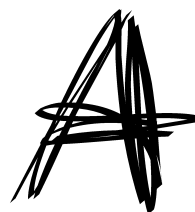

Η ΠΑΡΑΜΥΘΕΝΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

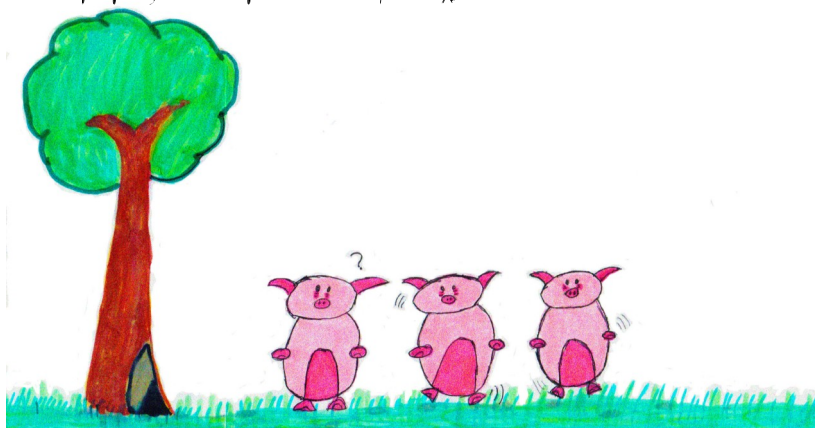
Συγγραφική ομάδα ΣΤ'2
του 89^{ου} Δημοτικού
Σχολείου Αθηνών

γαπητέ αναγνώστη, το βιβλίο που κρατάς στα χέρια σου θα σου ανοίξει ένα νέο παράθυρο στον κόσμο της φαντασίας και του παραμυθιού. Θα σε βοηθήσει να ανακαλύψεις ένα περιβάλλον όπου το παραμύθι και η πραγματικότητα συνδυάζονται μέσα από φανταστικά ταξίδια, μαγικά τοπία και υπέροχες πόλεις!!! Επίσης, θα σε διδάξει ότι όλα μπορούν να γίνουν πραγματικότητας με την βοήθεια της φαντασίας και της συνεργασίας. Τέλος, ότι κάθε στόχος μπορεί να επιτευχθεί αν είμαστε ενωμένοι!

Καλή διασκέδαση!

Κεφάλαιο 1^ο Η κάθοδος στο σπήλαιο

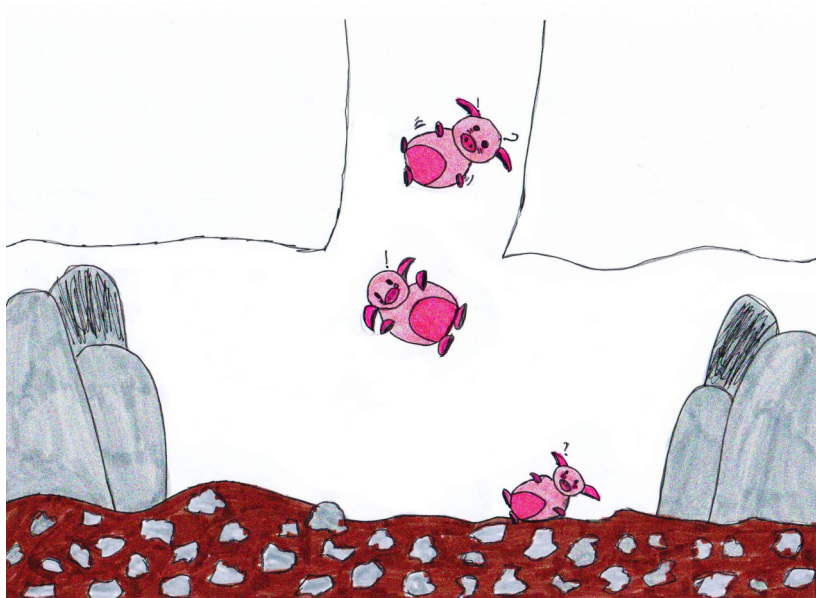
Μια φορά κι έναν καιρό, τα τρία μικρά γουρουνάκια γύριζαν στο σπίτι τους, έπειτα από μια κουραστική μέρα δουλειάς, όταν τους επιτέθηκε ο λύκος. Παρόλο που κλειστήκαν στο καταφύγιο τους ο λύκος το έριξε με ένα φύσημα και άρχισε να τα κυνηγά. Όμως, επειδή ήταν αρκετά γρήγορα κατάφεραν να του ξεφύγουν. Ωστόσο, είχαν απομακρυνθεί πολύ από το σπίτι τους και χρειάζονταν φαγητό καθώς και ένα μέρος να περάσουν την νύχτα.

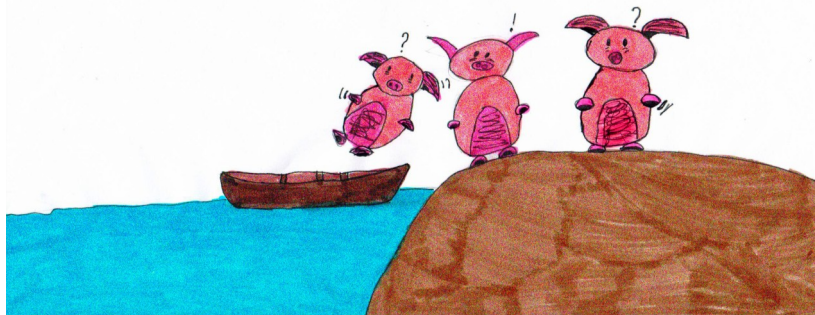
Ενώ έψαχναν σε έναν λόφο βρήκαν ένα λαχούμι καλυμμένο με καταπράσινους θάμνους, σκεπτήκαν ότι αυτό θα ήταν το ιδανικό καταφύγιο και μπήκαν μέσα. Ο διάδρομος του λαχουμιού ήταν στενός και σκεπασμένος από κλαδιά, φύλλα και ξερά χόρτα. Η ατμόσφαιρα ήταν αποπνικτική. Κάπου-κάπου ακούγονταν ανεπαίσθητοι θόρυβοι από μικρά ζώα. Καθώς προχωρούσαν, ψηλαφώντας μέσα στο σκοτάδι και τσακίζοντας φύλλα και κλαδιά, ξαφνικά ένιωσαν το έδαφος να χάνεται κάτω από τα πόδια τους και άρχισαν να πέφτουν σε μια τρύπα με απόθμενο βάθος, που έμοιαζε να μην έχει τελειωμό. Τι να τα περίμενε άραγε; ...

Κεφάλαιο 2^ο Το παράξενο σπήλαιο

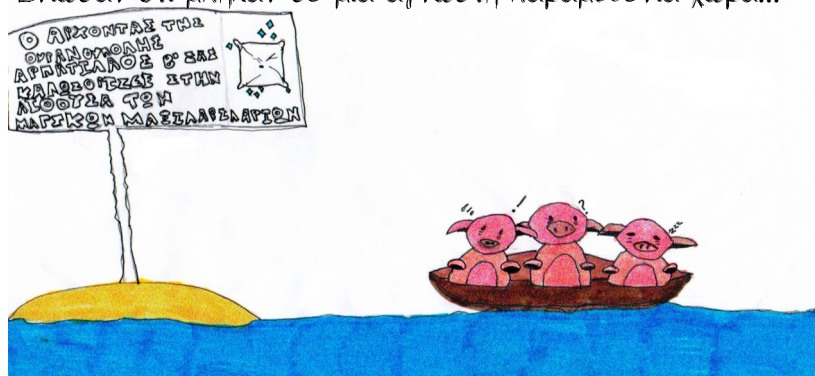
Τα τρία γουρουνάκια τελικά προσγειώθηκαν σε ανώμαλο πέτρινο δάπεδο. Η κάθοδος στην τρύπα σταμάτησε απρόσμενα όπως είχε έρθει. Μετά από λίγο συνειδητοποίησαν πως βρίσκονταν μέσα σε ένα τεράστιο μαγευτικό σπήλαιο.

Γύρω τους δέσποζαν πανύψηλοι βράχοι από ασβεστόλιθο. Αυτοί σχημάτιζαν αναρίθμητους σταλαγμίτες και σταλακτίτες που διακλαδίζονταν σε όλο και περισσότερους δημιουργώντας ένα κυκλικό πλέγμα. Στο κέντρο του βρίσκονταν μια μικρή ξύλινη βάρκα η οποία όμως δεν είχε κουπιά αλλά ούτε πανί. Ακουγόταν στο βάθος της σπηλιάς ο ήχος του κελαρύσματος ενός ποταμού με κρυστάλλινα νερά. Γενικά, όλο το σκηνικό έμοιαζε να έχει κάτι το φαντασμαγορικό.

Τα τρία γουρουνάκια σηκώθηκαν από το μέρος που είχαν πέσει, μη ξέροντας τι να κάνουν. Αφού περιπλανήθηκαν για λίγο στο χώρο, αποφάσισαν τελικά να εξετάσουν τη μυστηριώδη βάρκα. Δεν πρόλαβαν να μπουν καλά-καλά μέσα κι αυτή άρχισε να κινείται στον ποταμό. Λες και την καθοδηγούσε κάποιος. Τα τρία γουρουνάκια αισθάνθηκαν αγχώμενα αλλά και μαγεμένα από την ομορφιά που αντίκρισαν. Ενωσαν ότι μπήκαν σε μια άγνωστη παραμυθένια χώρα...

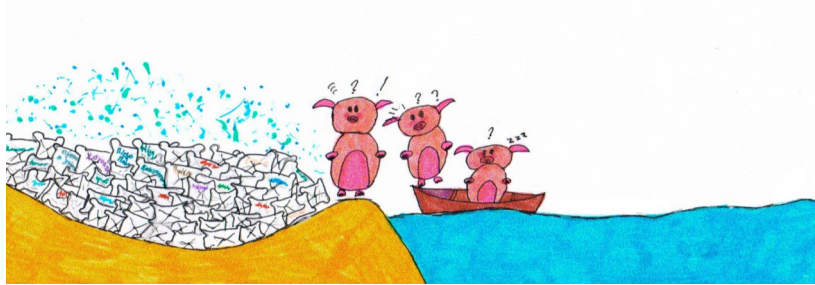

Πάνω στην βάρκα ταξίδεψαν μια ολόκληρη εβδομάδα. Που και που έβλεπαν μέσα στα ρηχά νερά κάποια μαγικά πλάσματα που τους φαίνονταν γνωστά. Δεν μπορούσαν να καταλάβουν ποια ήταν. Μέχρι που την έβδομη ημέρα αντίκρισαν μια πινακίδα που έγραφε: «Ο άρχοντας της Ουρανούπολης Αρπατίλαος Β' σας καλωσορίζει στην αίθουσα των μαγικών μαξιλαριών». Ο χώρος είχε φωτιστεί από μια ονειρική εκτυφλωτική λευκή λάμψη...

Κεφάλαιο 3^ο

Τα μαγικά μαξιλάρια του Αρπατίλαου

Τα τρία γουρουνάκια βρέθηκαν σε ένα σημείο όπου ο ποταμός άλλαζε κατεύθυνση και αποκαλυπτόταν ένας κυκλικός χώρος ο οποίος ήταν σκεπασμένος από εκατοντάδες υπέροχα μαξιλάρια. Σε κάθε μαξιλάρι ήταν κεντημένη μια χρυσαφιά κλωστή στην οποία γραφόταν με καλλιγραφικά γράμματα το όνομα ενός παραμυθιού.

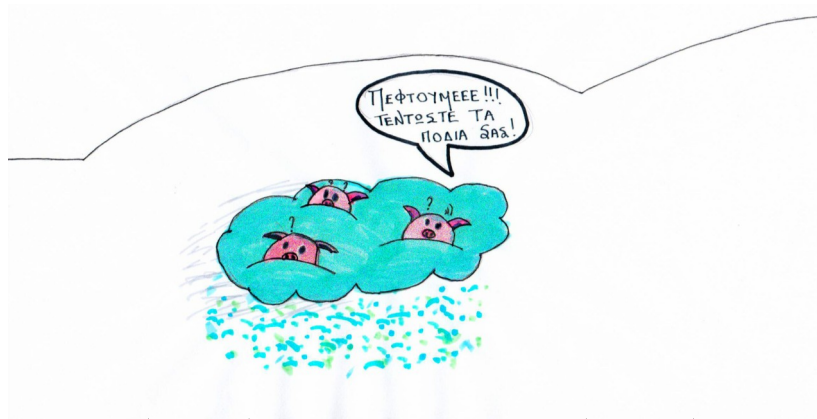

Οι ήρωές μας αφού άφησαν την βάρκα, κατευθύνθηκαν προς τα μαξιλάρια και άρχισαν να τα περιεργάζονται ξαφνιασμένοι αλλά και εντυπωσιασμένοι. Παρατήρησαν ότι τα μαξιλάρια χωρίζονταν σε κατηγορίες: αυτά που διηγούνταν ιστορίες περιπέτειας είχαν τίτλους με κόκκινα γράμματα, στις ιστορίες φιλίας υπήρχαν τίτλοι με μπλε γράμματα. Τέλος αυτά στα οποία αναφέρονταν ιστορίες ηθικής αναγράφονταν πάνω τους τίτλοι με πράσινα γράμματα. Κάποια παραμύθια ήταν γνωστά όπως η Κοκκινোসκουφίτσα και η Σταχτοπούτα. Υπήρχαν, όμως, ορισμένα που τα γουρουνάκια δεν τα ήξεραν καν, για παράδειγμα την Μαριμάν.

Μετά από αρκετή ώρα το μιάτι τους «έπεσε» σε ένα μαξιλάρι με μπλε τίτλο που έγραφε «μια απρόσμενη συνάντηση». Έμειναν να το κοιτάζουν για κάμποσα λεπτά, όταν ξαφνικά ένιωσαν να «ναρκώνονται» και να πέφτουν σε βαθύ ύπνο ...

Κεφάλαιο 4 Το όνειρο Α' μέρος

Πυκνή μπλε νεραϊδόσκηνη είχε βγει μέσα από το μαξιλάρι. Είχε κατακλίσει τον χώρο, κάνοντάς τα να υπνωτιστούν, μιας και είχε την μαγική ιδιότητα να αποκοιμίζει τα άτομα με τα όποια ερχόταν σε επαφή.

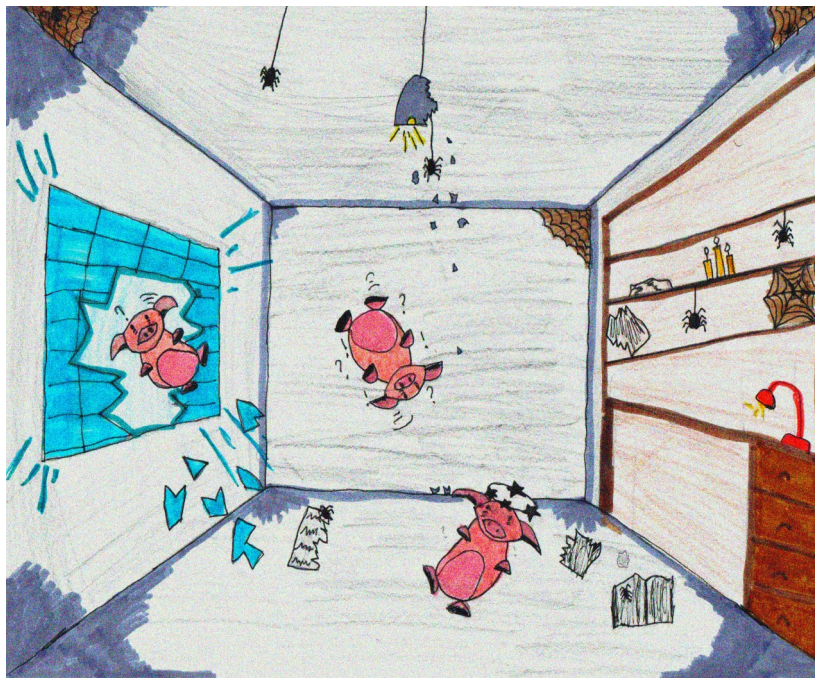

Οι ήρωές μας ένωσαν να αιωρούνται μέσα σε ένα γαλάζιο σύννεφο. Έπειτα από λίγα λεπτά, προσγειώθηκαν σε ένα μαρμάρινο δάπεδο. Κατάλαβαν ότι βρίσκονταν μέσα σε ένα σπίτι. Αυτό όμως, ήταν μια κατοικία διαφορετική από τα τοπία που είχαν συναντήσει τον τελευταίο καιρό. Ήταν ένα κτίριο της πραγματικότητας στο οποίο κατοικούσαν ολοφάνερα συνηθισμένοι άνθρωποι.

Τα γουρουνάκια κοίταξαν έκπληκτα γύρω τους.

Το δωμάτιο είχε λίγα μόνο έπιπλα: μια ξύλινη σκονισμένη βιβλιοθήκη, που φαινόταν ότι κάποτε ήταν γεμάτη από παραμύθια. Όμως, τώρα, στα ράφια της υπήρχαν μόνο λίγες σκισμένες και μουντζουρωμένες σελίδες. Γενικά, ο ένοικος του χώρου έδειχνε να έχει εδώ κι καιρό σταματήσει να διαβάσει βιβλία.

Η υπόλοιπη επίπλωση του δωματίου περιλάμβανε ένα λιτό γραφείο πάνω στο οποίο δεν υπήρχε τίποτα. Τέλος, ένα παλιό κρεβάτι που δεν ήταν τίποτα άλλο από σκουριασμένα σίδερα καρφωμένα μεταξύ τους.

Ξάφνου, η πόρτα του δωματίου άνοιξε με πάταγο. Στο κατώφλι του δωματίου φάνηκε ένα νέο παιδί, όχι πάνω από οχτώ χρονών.

Μπήκε στον χώρο, πατώντας αρκετά τσαλακωμένα χαρτιά κάτω από τα πόδια του. Δεν πρόσεξε όμως τα τρία γουρουνάκια που βρίσκονταν στο κέντρο της αίθουσας. Εκπληκτα αυτά κατάλαβαν ότι δεν μπορούσαν να τα δουν ή να τα ακούσουν, επειδή βρίσκονταν μέσα σε ένα όνειρο.

Το παιδί προχώρησε προς το κρεβάτι. Όμως, δεν ξάπλωσε πάνω του, αλλά κάθισε και άρχισε να συλλογίζεται. Φαινόταν να λυπάται ή να έχει τύψεις για κάτι.

Κάποια στιγμή έξω από το παράθυρο του δωματίου εμφανίστηκε μια εκτυφλωτική μαγική λάμψη και αμέσως μέσα από το τίποτα φάνηκαν αρκετοί παραμυθένιοι ήρωες. Τα χουρουνάκια αναγνώρισαν τα πρόσωπα που είχαν δει στα νερά του ποταμού. Ανάμεσα στους άλλους ξεχώρισαν τον Πίτερ Παν, την Κοκκινোসκουφίτσα, την Αλίκη, την Σταχτοπούτα, τον Αρπατίλαο και την Μαριμάν.

Το παιδί τρομοκρατήθηκε κι ετοιμάστηκε να το βάλει στα πόδια. Όμως, οι ήρωες του είπαν να μην φοβάται και πως είχαν έρθει μόνο για να κάνουν μια φιλική συζήτηση.

Κεφάλαιο 5^ο Το όνειρο Β' μέρος

Άρχισαν να κουβεντιάσουν. Οι ήρωες είχαν πολλά παράπονα, όχι μόνο από το παιδί, αλλά και από τους μικρούς αναγνώστες όλου του κόσμου. Η ανθρωπότητα είχε σταματήσει να διαβάζει παραμύθια, μιας και δεν πίστευε πια σε αυτά και μάλιστα τους συμπεριφέρονταν σαν να ήταν «παλιόχαρτα που γράφουν εξωπραγματικές αηδίες». Αυτή η ιδεολογία είχε επεκταθεί και στα παιδιά, κάνοντάς τα να παραφελήσουν τις μαγικές ιστορίες, που κάποτε λάτρευαν να τις διαβάζουν.

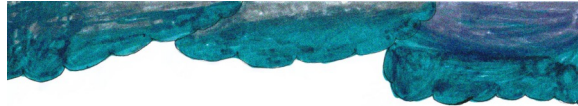
Οι ήρωες , οι οποίοι αρχικά κατοικούσαν στην Παραμυθούπολη , όταν έμαθαν τα νέα από τον κόσμο της πραγματικότητας , αποφάσισαν να δράσουν. Ήθελαν να ενημερώσουν όλα τα παιδιά ότι αυτές οι φήμες που κυκλοφορούσαν δεν ήταν τίποτα άλλο από ψέματα που δημιουργούσαν μιοχθηρά άτομα που σιχαίνονταν την μαγεία του παραμυθιού. Είχαν, επίσης, συμφωνήσει να πάνε στους συγγραφείς, για να τους παροτρύνουν να γράψουν περισσότερες τέτοιες ιστορίες κι έτσι, η μαγεία να ξαναπάρει τη θέση που της ανήκε στους ανθρώπους .

Για να πετύχουν τον στόχο τους, είχαν βγει από την Παραμυθούπολη, προκειμένου να μείνουν κοντά στα παιδιά και να τους θυμίζουν τον σπουδαίο ρόλο που έπαιζαν στη ζωή τους.

Το παιδί στην αρχή ξαφνιάστηκε μιας και είχε πειστεί ότι όλα όσα φημιολογούνταν ήταν αλήθεια. Όμως, μετά από λίγο η έκφραση του άλλαξε. Ευχαρίστησε τους ήρωες για τις πληροφορίες που του είχαν δώσει. Αυτοί εξαφανίστηκαν με την ίδια μαγική λάμψη που είχαν έρθει.

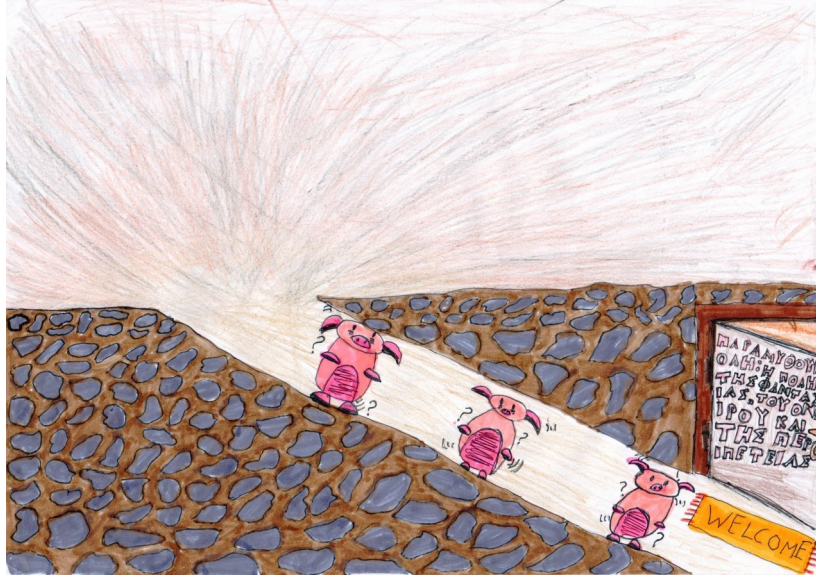
Το παιδί, αφού έφυγαν οι ήρωες, άρχισε να μαζεύει και να ταχτοποιεί τις σκισμένες σελίδες που είχαν πέσει στο πάτωμα. Ταυτόχρονα, τα τρία γουρουνάκια ένωσαν πάλι να τους τραβάει ένα γαλάζιο σύννεφο. Κατάλαβαν ότι επέστρεφαν στην πραγματικότητα ...

Κεφάλαιο 6^ο Η είσοδος στην Παραμυθούπολη

Οι ήρωες μιας ξύπνησαν στο χώρο με τα μαγικά μαξιλάρια. Συνειδητοποίησαν ότι αυτό που κοίταζαν πολλή ώρα τους είχε υπνωτίσει, με αποτέλεσμα να ονειρευτούν το περιεχόμενό του. Έψαξαν για τη βάρκα αλλά ήταν σαν να την είχε καταπιεί η γη. Στο τέλος ήταν απελπισμένα και δεν ήξεραν με ποιον τρόπο να φύγουν από εκεί. Εντωμεταξύ, η λάμψη που είχε εμφανιστεί, όταν μπήκαν στον χώρο με την βάρκα είχε αρχίσει να χάνεται. Σε λίγη ώρα υπήρχε παντού σκοτάδι, που στα έγκατα της γης ήταν απόλυτο, συνώνυμο της τύφλωσης.

Μιας και δεν μπορούσαν να δουν τίποτα, τα γουρουνάκια προσπαθούσαν να βρουν καταφύγιο ή μια έξοδο ψηλαφώντας τους πέτρινους τοίχους της αίθουσας. Όμως, κάποια στιγμή, όταν ακούμπησαν έναν επιβλητικό ογκόλιθο, αυτός κουνήθηκε και αποκάλυψε έναν στενό διάδρομο. Αυτός συνεχιζόταν για αρκετά μέτρα μέχρι που κατέληγε σε μια τεράστια ξύλινη πόρτα. Πάνω σε αυτή αναγραφόταν με μεγάλα καλλιγραφικά γράμματα «Παραμυθούπολη: η πόλη της φαντασίας, του ονείρου και της περιπέτειας».

Τα τρία γουρουνάκια κοίταξαν γεμάτα περιέργεια τον διάδρομο και την πόρτα. Σκέφτηκαν ότι ο μοναδικός τρόπος να φύγουν από την αίθουσα με τα μαγικά μαξιλάρια ήταν να προχωρήσουν και να μπουν στην Παραμυθούπολη. Έτσι, μετά από λίγες στιγμές διστακτικότητας, άνοιξαν την πόρτα και αντίκρισαν ένα απίστευτο θέαμα...

Κεφάλαιο 7^ο Η παραμυθένια πόλη

Οι ήρωές μιας δεν μπορούσαν να πιστέψουν στα μάτια τους. Το σκηνικό που αποκαλυπτόταν μπροστά τους ήταν πραγματικά απερίγραπτο.

Όλα αυτά που έβλεπαν ήταν ασυνήθιστα και δεν υπήρχαν στον πραγματικό κόσμο. Στη θέση των σπιτιών υπήρχαν μαγικά βιβλία, διαφορετικά μεταξύ τους: μεγάλα και μικρά, μονόχρωμα και πολύχρωμα, με πολλές και λίγες σελίδες. Τα χουρουνάκια πρόσεξαν ότι τα χαρακτηριστικά κάθε κατοικίας δεν ήταν τυχαία: ήταν διακοσμημένες ανάλογα με τον χαρακτήρα του ατόμου που ζούσε μέσα. Αν ο ένοικος ήταν γενναίος ή ευγενικός, το σπίτι του ήταν πολύχρωμο και διακοσμημένο με λουλούδια ή ότι άλλο συμπεριλαμβανόταν στα αγαπημένα του αντικείμενα. Αν πάλι ήταν μοχθηρός και πανούργος, ήταν καταθλιπτικό και σκοτεινό.

Οι δρόμοι ήταν στρωμένοι με νεραϊδόσκηνη, η οποία, ανάλογα με την γειτονιά της πόλης ήταν μπλε ή κόκκινη, πυκνή ή αραιή, θαμνιή ή λαμπερή.

Σε κάθε γωνιά της πόλης μπορούσαν να δουν υπέροχα δέντρα, με ξεχωριστές ιδιότητες το καθένα. Άλλα σε έκαναν να χαίρεσαι και άλλα να λυπάσαι. Υπήρχαν, επίσης, δέντρα που σε έκαναν να θυμάσαι το παρελθόν σου ή να χαλαρώνεις. Μάλιστα, κάθε γειτονιά είχε το δικό της είδος το οποίο εξαρτιόταν από τους ανθρώπους που ζούσαν εκεί.

Τον ουρανό αντικαθιστούσαν χιλιάδες μαγικά ραβδιά, τα οποία φώτιζαν την πόλη, μιας και βρισκόταν κάτω από τη γη. Το σκηνικό συμπλήρωναν αναρίθμητα μαγικά πλάσματα, τα οποία περπατούσαν βιαστικά, έκαναν ήσυχα την βόλτα τους ή μπαινοέβγαιναν σε κτήρια και σε σπίτια.

Εκείνη τη στιγμή, τα γουρουνάκια συνειδητοποίησαν ότι το όνειρο που είχαν δει συμβάδιζε με την πραγματικότητα. Ήταν μια ευκαιρία να προειδοποιήσουν τους κατοίκους της Παραμυθούπολης για το τι γινόταν στον έξω κόσμο...

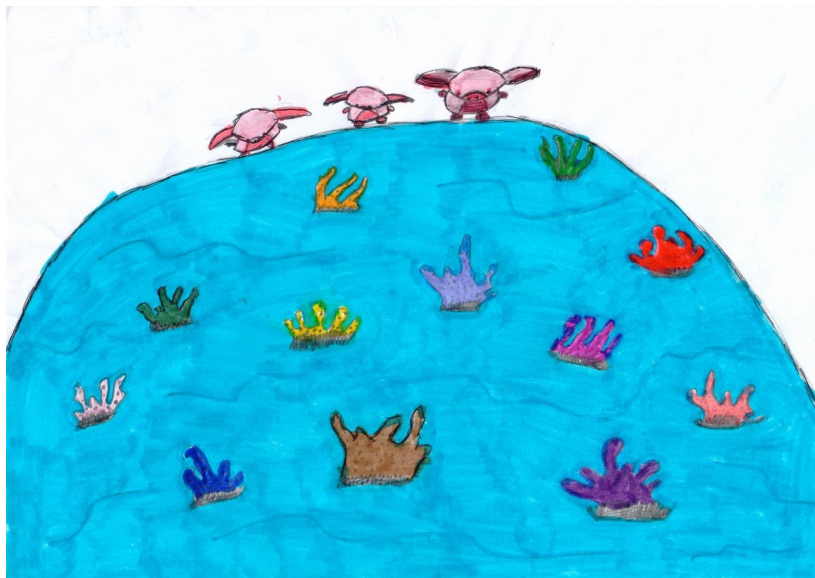
Κεφάλαιο 8^ο Συναντώντας τους ήρωες

Οι ήρωές μιας άρχισαν να αναζητούν τους ήρωες που είδαν στο όνειρο. Έψαξαν σε όλες τις γειτονιές, έξω από κάθε σπίτι, κάτω από κάθε δέντρο, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Στο τέλος ήταν απελπισμένοι και δεν ήξεραν τι να κάνουν.

Τότε, παρατήρησαν ένα μιονοπάτι που δεν το είχαν προσέξει. Αυτό οδηγούσε σε μια άλλη συνοικία. Ακολουθώντας το έφτασαν σε μια γειτονιά διαφορετική από τις άλλες. Δεν υπήρχαν σπίτια αλλά μόνο πόρτες, οι οποίες κατέληγαν σε διάφορα μαγικά τοπία. Οι πόρτες σχημάτιζαν έναν κύκλο γύρω από ένα πανύψηλο καταπράσινο δέντρο.

Τα γουρουνάκια, ξαφνιασμένα και περίεργα αποφάσισαν να δουν «τι κρυβόταν» πίσω από αυτό το μυστηριώδες σκηνικό. Άνοιξαν μια πόρτα και κοίταξαν μέσα. Αντίκρισαν έναν βυθό με καταγάλανο νερό. Μέσα σε αυτό υπήρχαν σπίτια φτιαγμένα από πολύχρωμα κοράλλια και πράσινα φύκια που αντικαθιστούσαν τα δέντρα.

Το σκηνικό συμπλήρωναν δεκάδες παραμυθένιοι χαρακτήρες. Ανάμεσα τους ξεχώριζαν δυο ήρωες που τα γουρουνάκια γνώριζαν πολύ καλά από το όνειρο : ο Πίτερ Παν και η Μαριμάν. Αφού τους πλησίασαν, τους εξιστόρησαν τις περιπέτειες τους και τους ενημέρωσαν για το πρόβλημα που υπήρχε. Ο Πίτερ Παν και η Μαριμάν, αρχικά ξαφνιάστηκαν, όμως, έπειτα, άρχισαν να σκέφτονται τρόπους για να υπενθυμίσουν στους ανθρώπους του πραγματικού κόσμου τον σημαντικό ρόλο που έπαιζαν στην ζωή τους.

Αποφάσισαν να κατατοπίσουν και τους υπόλοιπους χαρακτήρες για το θέμα, που τους απασχολούσε. Επίσης να συγκεντρωθούν κάτω από το δέντρο, το οποίο σου έδινε καλές ιδέες και να συζητήσουν μεταξύ τους, ώστε να βρουν μια λύση.

Συνάχτηκαν λοιπόν όλοι: ο Πίτερ Παν και η Μαριμάν, η Κοκκινোসκουφίτσα και η Σταχτοπούτα, ο Αρπατίλαος και η Αλίκη. Μετά από λίγες ώρες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι θα πρέπει να εγκαταλείψουν για πάντα την γειτονιά τους και την Παραμυθούπολη και να βγουν στον κόσμο των ανθρώπων για να είναι κοντά στα παιδιά και στους συγγραφείς των παραμυθιών.

Για λίγο καιρό προετοιμάζονταν για την έξοδο. Προσπαθούσαν να μοιάζουν με ανθρώπους ώστε να αποκαλυφθούν μόνο στα παιδιά και στους συγγραφείς. Τελικά, αφού έγιναν όλες οι απαραίτητες διαδικασίες μετακινήθηκαν από το δρόμο που τα γουρουνάκια είχαν ακολουθήσει, ώσπου βγήκαν στο λαγούμι της Αλίκης ...

Κεφάλαιο 9^ο

Επίλογος

Οι παραμυθένιοι ήρωες, αφού βγήκαν στον κόσμο των ανθρώπων, εφάρμισαν αμέσως το σχέδιό τους. Επισκέφθηκαν τα παιδιά όλης της Γης και τα πληροφόρησαν ότι οι κακές φήμες που διαδίδονταν για τα παραμύθια ήταν τελείως ψεύτικες. Τα περισσότερα τους πίστεψαν και άρχισαν να ξαναδιαβάζουν μαγικές ιστορίες. Έτσι, το όνειρο που είδαν τα γουρουνάκια ήταν πραγματικότητα!

Επιπλέον συνάντησαν τους συγγραφείς που από καιρό είχαν παρατήσει το γράψιμο, μιας και τα βιβλία τους δεν πωλούνταν. Τους ενημέρωσαν για την νέα κατάσταση και τους προέτρεψαν να γράψουν και άλλα παραμύθια. Με αυτόν τον τρόπο η μαγεία, το όνειρο και η φαντασία ξαναπήραν την θέση που τους άρμοζε στην κοινωνία των ανθρώπων.

Οι ήρωες από την μεριά τους έμειναν για πάντα στον πραγματικό κόσμο ώστε να είναι κοντά στα παιδιά και τους συγγραφείς. Και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα !

- **Επιμέλεια :** Μιχαλόλια Ευγενία εκπαιδευτικός
- **Κείμενο :** Στέλιος Βορεϊνάκης ,Αλεξάνδρα Γιαννοπούλου
- **Εικονογράφηση :** Έλιο Κουλλόλλι, , Χρυσή Ευαγγελία Μαντά, Ειρήνη Νίκα, Ζέμπα Χακ,
- **Word:** Διονύσης Παπαδάτος, Μιχάλης Τσαλαπάτας
- **Συντονιστές :** Θωδωρής Γουβαλάρης ,Χρήστος Μπριλάκης, Λεντίον Οσμάνι
- **Ηλεκτρονική επεξεργασία :** Πάτσης Μιχάλης εκπαιδευτικός